

Licens till föräldrar att få leva ett eget liv trots vuxna barn!

Egen ansvar som vuxet barn

vi har många gånger hört att människor i omgivningen tycker att man borde få lov att ha någon form av körkort innan man skaffar barn. Det kan ju vara sant i sig men hur är det med körkort för vuxna barn? Det behövs också i många fall då de inte tar det egna ansvaret i sin relation till förälder tex.

Tittar vi på anknytningen så vet vi att präglingar sätter sig djupt och att omgivningen har stor påverkan på barnet i uppväxten men när man sedan ser de vuxna barnen agera i vuxen ålder, använder sig utav rent spel för att få sin vilja igenom på många märkliga sätt, den agerar på märkliga sätt, vi kan förstå att det handlar någonstans om att den är sårad, känner sig övergiven och spelar ordentligt på trådarna så kan det få konsekvenser som ingen vill ta i och resultatet blir att ingen kan gå vidare i sin egen utveckling. De känner sig troligen inte trygg av någon anledning men frågan är vems ansvar är detta?

Det är så att när man blivit så stor att man själv inser att man lider av detta, att man förstår att någont inte är riktigt rätt bör man söka hjälp som finns att få för att få loss sina energier i detta, se vad det är som gör att man inte riktigt kan se sin egen roll, sitt eget ansvar i relationen till föräldern eftersom det är så att även om man valt att ha barn, så har man ett eget, vuxet liv när barnen blivit vuxna där de inte ska försöka gå in och styra på något sätt.

När de sätter i stånd en process hos föräldern för att de vet

vilka knappar som finns. När och OM i bästa fall föräldern sätter ner foten och upptäcker detta så kan det då naturligtvis uppstå konflikter och situationer som är ovan och det är dags att hitta nya sätt att förhålla sig på – vad händer då?

Omgivningen som står och ser på förstår kanske inte alls vad som händer när barnet, eller den vuxna kanske vi ska kalla den då den har bestämt att den är det med att flytta hemifrån, skaffat både arbete och partner där de passerat de 20 för flera år sedan.

Vi ser det om och om igen hos många föräldrar och vuxna barn. Det är ett medberoende som gör att båda parter sitter fast i en massa rädslor.

Vi vet också att det finns egentligen bara två känslor i en människas liv och den en är rädsla och ur rädslan kan det sedan komma en massa olika saker som dyker upp och i form av olika handlingar.

Någonstans behöver båda parter, både föräldern och det vuxna barnen, titta på vad det är det handlar om. Vad gör de mot sig själv – hur länge har föräldern ansvar för att barnen ska må bra? När träder det egna ansvaret in?

Det är frågeställningar som båda parter bör titta på i första läget.